

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25397/2024
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Јокић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миленко Филиповић, адвокат из ..., ради заштите права својине од имисија, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 961/24 од 29.08.2024. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 961/24 од 29.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 961/24 од 29.08.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 18506/2021 од 12.01.2024. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се забрани туженом да врши имисију непријатних мириса из породичне стамбене зграде и дворишта које се налазе у улици ... у ..., изграђеној на парцели ... КО ..., тако што наноси хемијско индустријска и друга подобна средства за намештај и производе од прућа и плетива, као и свако отрепмање и одвођење отпадних хемијско индустријских средстава у сливнике и отворе у улици ... у ... и да се наложи туженом да се од дана пресуђења па убудуће уздржи од свих радњи услед којих долази до имисије непријатних мириса из породичне стамбене зграде и дворишта које се налазе у улици ... у ..., изграђеној на парцели ... КО ..., као и од сваког одвођења отпадних хемијско индустријских средстава у сливнике и отворе у улици ... у ... и да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, а обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 216.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 961/24 од 29.08.2024. године, одбијена је жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца, са захтевом за накнаду трошкова поводом његовог састава.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – др.закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. овог члана да би се прихватило одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, јер по оцени овог суда није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење примењеног материјалног права.

Наиме, предмет спора у овој парници је заштита права својине због недозвољених имисија са суседне непокретности. Правноснажна одлука о одбијању тужбеног захтева донета је применом процесних правила о терету доказивања из члана 7. и 231. Закона о парничном поступку и заснована је на становишту нижестепених судова да тужилац није доказао да тужени својом делатношћу проузрокује недозвољене имисије, тј. непријатне мирисе који би ометали преко уобичајене мере тужиоца у мирном коришћењу његове непокретности као правно релевантне чињенице од чије доказаности зависи правилна примена материјалног права из члана 5. став 1. Закона о основама својинскоправних односа.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о парници ради заштите права својине, а да одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе управо од доказне активности странака и утврђеног чињеничног стања, који не могу бити разлог да се дозволи одлучивање о посебној ревизији, то Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је применом одредбе члана 404. став 2. истог закона одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 469. ЗПП је прописано да се не сматрају споровима мале вредности, између осталог, и спорови о непокретностима.

Тужба ради заштита права својине због недозвољених имисија поднета је 15.04.2021. године и у њој је означена вредност предмета спора од 10.000,00 динара, коју је прихватио првостепени суд.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору који се односи на неновчано потраживање у коме у тужби означена вредност предмета очигледно не прелази наведени новчани цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу наведеног, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке

Туженом трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника адвоката за састав одговора на ревизију нису били потребни у смислу одредбе члана 154. ЗПП.

Из тог разлога, на основу одредбе члана 165. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић